

ADVISEUR MOET TOEZEGGINGEN OVER OVERLIJDENSRISICOVERZEKERING NAKOMEN

Rechtbank Rotterdam

22 oktober 2025

ECLI:NL:RBROT:2025:12460

De financieel adviseur die adviseert over het sluiten van een hypothecaire geldlening zal bij zijn advies ook moeten inventariseren welke voorzieningen zijn klant heeft getroffen voor het geval zich een calamiteit, zoals voortijdig overlijden, voordoet. Die inventarisatie kan ertoe leiden dat de adviseur zijn klant adviseert om (ook) een overlijdensrisicoverzekering (orv) te sluiten. Als het advies luidt om een orv te sluiten, dan zal de adviseur er uiteraard wel voor moeten zorgen dat deze verzekering uiteindelijk ook tot stand komt. In deze zaak, die aan de rechtbank Rotterdam werd voorgelegd, stond de vraag centraal of de adviseur verantwoordelijk kan worden gehouden voor het niet tot stand komen van de aan de klant geadviseerde orv.

Casus

X en haar partner Y hebben in 2018 samen een woning gekocht. Voor de financiering van deze woning wendden zij zich tot financieel adviseur Z voor financieel advies. De adviseur heeft een klantenprofiel opgesteld waaruit onder meer bleek dat X en Y een lage risicobereidheid hadden en veel waarde

hechtten aan zekerheid, met name in geval van overlijden. Zij beschikten al over beleggingsverzekeringen waarin een overlijdensrisicodeel was opgenomen, maar deze polissen wilden beëindigen en de opgebouwde waarde gebruiken om de hypotheekschuld te verlagen. In het adviesrapport van de adviseur was opgenomen dat de beleggingspolissen zouden worden stopgezet, maar dat het overlijdensrisicodeel zou worden voortgezet. In de praktijk werden de beleggingsverzekeringen echter volledig opgezegd en werd geen aparte overlijdensrisicoverzekering afgesloten.

'Als een adviseur een overlijdensrisicoverzekering adviseert, moet hij er ook op toezien dat deze daadwerkelijk tot stand komt'

Op 24 december 2018 werd de hypotheekakte gepasseerd. De hypothecaire lening bevatte onder meer een aflossingsvrij deel van 247.500 euro. Een nieuwe overlijdensrisicoverzekering was niet tot stand gekomen. Op 22 november 2019 overleed Y. Na het overlijden van Y diende X een klacht in bij het Kifid. De geschillencommissie oordeelde uiteindelijk dat de adviseur een beroepsfout had gemaakt en kende een bedrag toe van 185.625 euro. In de uitspraak werd echter

vermeld dat sprake was van een niet-bindend advies.

Procedure

In de daaropvolgende procedure bij de rechtbank vorderde X primair een verklaring voor recht dat de adviseur tekortgeschoten was in de nakoming van haar zorgplicht en veroordeling tot

betaling van 247.500 euro, zijnde het volledige aflossingsvrije deel van de hypotheek. Subsidiair vorderde zij nakoming van het volgens haar bindende advies van de geschillencommissie. De adviseur betwistte dat sprake was van een bindend advies en voerde daarnaast aan dat hij zijn zorgplicht niet had geschonden. Ook stelde de adviseur dat X te laat klaagde en dat sprake was van eigen schuld.

Oordeel

De rechtbank oordeelt allereerst dat de beslissing van de geschillencommissie niet als bindend advies geldt. Hoewel partijen aanvankelijk hadden ingestemd met bindend advies, bepaalt het toepasselijke reglement dat een uitspraak waarbij meer dan 100.000 euro wordt toegewezen in beginsel niet bindend is, tenzij partijen uitdrukkelijk anders zijn overeengekomen. Van een dergelijke afwijkende afspraak is niet gebleken. De subsidiaire vordering tot nakoming van het bindend advies wordt daarom afgewezen.

Zorgplicht

Vervolgens beoordeelt de rechtbank of de adviseur zijn zorgplicht heeft geschonden. Tussen partijen bestond een overeenkomst van opdracht, zodat de adviseur diende te handelen als een redelijk bekwaam en redelijk handelend financieel adviseur. Vaststaat dat de adviseur wist dat X en Y een voorziening bij overlijden noodzakelijk achtten. Juist in die situatie had van de adviseur verwacht mogen worden dat hij expliciet en zorgvuldig zou

'De adviseur had expliciet en zorgvuldig moeten toezien op het behoud of het afsluiten van een overlijdensrisicodekking'

toezien op het behoud van het overlijdensrisicodeel van de bestaande verzekeringen of – indien nodig – op het afsluiten van een nieuwe overlijdensrisicoverzekering. Het voortzetten van het overlijdensrisicodeel wordt in het adviesrapport slechts summier genoemd en de adviseur heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij zijn cliënten actief heeft begeleid bij de uitvoering daarvan. Evenmin heeft hij gecontroleerd of daadwerkelijk een overlijdensrisicodekking tot stand was gekomen. Volgens de rechtbank heeft de adviseur daarmee onvoldoende invulling gegeven aan diens zorgplicht.

Klachtplicht

Het beroep van de adviseur op schending van de klachtplicht wordt verworpen. De rechtbank overweegt dat bij de beoordeling van artikel 6:89 BW alle omstandigheden van het

geval van belang zijn, waaronder de deskundigheid van partijen en de waarneembaarheid van het gebrek. X is een consument en mocht in beginsel vertrouwen op de deskundigheid van haar adviseur. Dat geen overlijdensrisicoverzekering tot stand was gekomen, was voor haar niet eenvoudig kenbaar, mede gelet op de hoeveelheid documenten rond de financiering. Bovendien zat er slechts elf maanden tussen het passeren van de hypotheekakte en het overlijden

van Y, een periode waarin ook een verhuizing en verbouwing plaatsvonden. Onder deze omstandigheden kan niet worden geoordeeld dat te laat is geklaagd, aldus de rechtbank.

Schade

Ten aanzien van de schadeomvang volgt de rechtbank X niet in haar standpunt dat het volledige aflossingsvrije deel van 247.500 euro voor vergoeding in aanmerking komt. Bepalend is welk scenario zou hebben bestaan indien de adviseur zijn zorgplicht niet had geschonden. De rechtbank gaat ervan uit dat in dat geval het overlijdensrisicodeel van de bestaande verzekering zou zijn voortgezet. Vaststaat dat onder die polis bij overlijden van [persoon B] een bedrag van 87.806 euro zou zijn uitgekeerd. Dit bedrag was verpand aan de hypotheekverstrekker en zou in mindering zijn gebracht op de hypothecaire lening. Niet is voldoende onderbouwd dat partijen een dekking wensten ter hoogte van het volledige aflossingsvrije bedrag. De schade wordt daarom door de rechtbank begroot op 87.806 euro.

Ook het beroep van de adviseur op eigen schuld van X wordt niet gehonoreerd. De rechtbank overweegt dat de kern van de tekortkoming juist ligt in het onvoldoende begeleiden van de beide cliënten bij het voortzetten van het overlijdensrisicodeel. Onder de gegeven omstandigheden kan niet worden gezegd dat X zich anders had moeten gedragen dan zij heeft gedaan.

De slotsom is dat de adviseur aansprakelijk wordt gehouden voor de door X geleden schade. De adviseur wordt veroordeeld tot betaling van 87.806 euro vermeerderd met de wettelijke rente vanaf 1 januari 2020, alsmede tot betaling van de proceskosten.

Coen Fledderus

Advocaat Polis Advocatuur te Rotterdam

